

Frankrijk.

PARIS, 29 Maart

De Oostenrijkers zijn, in den nacht van den 5 op den 6 maart, ten getalle van 6,000 man Ferrare binnengekomen. Zij hebben geenen tegenstand ontmoet. Men heeft de pauselijke vlag geheeschen en een regentschap van goede en getrouwe onderdanen aangesteld.

Men verneemt, dat de oostenrijksche troepen op den 21 maart zijn binnengetrokken. De revolutionairen hebben de stad verlaten naar den kant van de Merit, medenemende mgr. de ... als men weet, hun gevangene dien kant binnengetrokken. De Oostenrijkers te Bologna hebben ... op, dat zij aldaar niet ... worden, dat er geen de minste verstand geboden is in dat de vrouwen zelve de buitenlandse troepen hebben ingehaald. Dat alles is inderdaad beklaagenswaardig, en bedroevend is het denkbeeld, dat te Bologna lieden gevonden worden, welke zineloos genoeg zijn, om een zachtvaardig bestuur en eenen vasten en gerusten toestand te verkiezen boven de stormen, de gevaren en de onlusten, welke op alle omwentelingen volgen.

— De heer Casimir Perier, president van den raad, heeft heden aan de kamer bekend gemaakt, dat de minister van financien morgen een nieuw credit van honderd millioen zou vragen.

De redevoering van den heer Perier was bij het ministerie van oorlog.

Men herinnert zich dat, toen de heer Lafayette buitengewoon crediten eischte, hij eens zeer dreigende redevoering hield.

— Men leest in het Journal des Debats:

Op het oogenblik dat de heer Casimir Perier terug keert, is hij van eene talrijke menigte afgevaardigden omringd; men verzekert, dat de heer ... die zich onder hen bevond, aan den heer C. Perier gevraagd heeft of het waar was, dat 30,000 man troepen van het lijn verbleef op dit oogenblik naar het land van Lombardij te verzamelen waren, men voert er bij, dat de president van den raad een geantwoord hebben, dat Frankrijk zich gereed maakte om in allen gevallen zijn vorderingen, zoo op het noorden als op het zuiden, te verdedigen.

— Op het einde der beurs van den 28 maart heeft het gerucht zich verspreid, dat het oostenrijksch leger zich van de stad Rome had meester gemaakt en dat het antwoord door het fransche gouvernement op deze mededeeling gegeven de levendigste ongerustheid op het behoud van den vrede moest geven.

Van den 30.

Gisteren heeft de Koning een bijzonder gehoor aan den graaf d'Appony, ambassadeur van Oostenrijk gegeven, hetwelk bijna een uur heeft geduurd.

— Men leest in de Tribune het volgende:

De heer Casimir Perier den vreemdeling willende geweld aan doen, heeft eens nota aan den heer Appony, ambassadeur van Oostenrijk gerigt, ten einde hem nitleggingen te vragen over het bezetten van Bologna door de Oostenrijkers; deze reis volgde hij er zeer ernstig bij, dat Frankrijk daarin niet kon toestemmen; waarop de ambassadeur hem ten antwoord gaf, dat het bezetten van Bologna niet overleg van Pruisen, Rusland, Engeland en Oostenrijk was geschied; dat overigens het oostenrijksch gouvernement beslist had overal den opstand te dampen. Wij weten nog niet wat de heer Casimir Perier hierop antwoorden zal.

— Te Carpentras heeft de wegruiming der kruisen zoo weinig bijval gevonden als te Nisme. Als door eene onderlinge overeenkomst, wilde niemand der ingezetenen, hetzij rijk of arm, daartoe hunne armen of gereedschappen vervoeren. Om het pils evenwel uit te voeren, was het noodig, dat een magistratspersoon, den hamer en de bijl opvatte en zelf het werk begon, om eenige snood medewerkers te bekomen. Tot zelfs de Joden, hadden eenen afkeer van deze ontheiliging, en daar eenige geruchten zich ten hunnen nadeele verspreidden, hebben zij zich

gemaakt, openlijk te verklaren, dat zij geene deelgenooten waren zulk een overdriving van onverdraagzaamheid zijn geweest.

Belgie.

BRUSSEL, 29 Maart

De kolonel Berromans is naar de citadel te Doornik overgevoerd.

De generaal ... heeft, op gezag van de ... partij ... was, zich vrijwillig gevangen gegeven en verzocht, dat zijn gedrag door het hoog militair getribunaal zoo spoedig mogelijk onderzocht en openbaar gemaakt mocht worden.

LUK, 29 Maart

Alhier is gisteren avond mede een oproer uitgebroken. Tusschen 9 en 10 uur had er eene zamenkomst plaats van het huis van den uitgever van den Echo, een dagblad, dat omlaag werd opgericht en de zaak van den prins van Oranje voorstond. Het gemeen drong het huis binnen, de drukkerij werd vernield, de meubels verbruzeld en op straat geworpen. De burgerwacht kon er niets tegen doen.

Heden morgen keerde het volk naar hetzelfde huis weder, vernielde al hetgeen nog was blijven staan, en brak vervolgens het dak van het huis af.

's Avonds tegen 11 uur begaf zich ook een gedeelte van het volk naar de woning van den heer Urban, op het plein van den sehouwburg. Er was een detachement van de burgerwacht, alsmede een detachement kurassiers op de plaats. Maar de aandrang van het volk werd spoedig zoo sterk, dat de troepen niet konden uitgaan. Het volk begon de glazen in te slaan en de blinden te verblinden. De burgerwacht wierp zich tusschen beiden, maar moest voor de overmacht wijken. Het volk bedacht zich niet een oogenblik, drong vervolgens in het huis, waar alles stuk was voorhanden was en wierp de meubels op straat, waar zij verder vernield werden. Het volk werd vooral woedend, toen het de naamcijfer van Koning Willem op een stuk ijzerblad vond; het vertoonde die aan de menigte, welke voor het huis verzameld was.

Het getal plundersaars groeide steeds aan; zij drongen in de kelders, maakten zich meester van eenige flessen likeur en wijn en gingen aan het drinken. Velen werden smoor dronken. Wat zij uit de kelders niet konden mede nemen, werd stuk geslagen, zoodat men in de likeuren en wijn kon zweemsien. De burgerwacht zorgde, dat geene voorwerpen, die op straat geworpen waren, medegenomen werden.

Terwijl dit toneel van verwoesting in de woning van den heer Urban plaats had, begaf zich een ander volk naar het huis van den heer Stephani, gewezen directeur van politie. Daar werd ook alles verbruzeld en op straat geworpen.

Men dacht, dat het hiermede gedaan was, maar dezen morgen heeft zich weder een hoop volk naar het huis van den heer Macar begeven en daar dezelfde verwoesting aangerigt. De burgerwacht en de kurassiers hebben echter de plundersaars ten laatste verdreven.

Van daar gingen eenigen van de stoutmoedigsten naar de woning van den bisschop; maar de burgerwacht en een aantal kurassiers belatteden, dat zij binnendrongen en noodzaakten ze om zich te verwijderen. Terwijl dit voorviel kwam de bisschop te voorschijn, vergezeld van den generaal der provincie, den burgemeester, den plaatselijken kommandant enz. Hij sprak de oproerigen goedmoedelijk aan, en ging toen heen. De bisschop is een Hollander, en daarom heeft men zijn huis waarschijnlijk willen aanvallen.

De stedelijke regering heeft laten aflezen, dat indien er verdere buitensporigheden bedreven werden, geweld met geweld zou gekerd worden.

Nederlanden.

TWEDE KAMER DER STATEN-GENERALE

Zitting van Dinsdag den 31 Maart

Er zijn 56 leden tegenwoordig.

In deze zitting is beradslaagd over het ontwerp van wet

tot vaststelling eener betalings-hij voorschot, en zodanig middel als ter bestrijding van de bestaande behoeften voor 1831 zal worden aangesteld, een en twintig leden hebben het woord gevoerd.

De meesten welke zich voor de wet verklaard hebben, hebben te kennen gegeven, dat zij allen, uit hoofde van de dringende behoefte, over de gewichtige bedenkingen heenstapten, die reeds in de sectien tegen het ontwerp gemaakt waren. Velen hebben het daarbij betreurd, dat het gouvernement niet eerst eenige belangrijke Jeening had.

Ook thans is door verscheidene leden de wensch naar eene openhartige en volledige inlichting omtrent de staatkundige betrekkingen van het rijk, ten aanzien van een openlijke en volledige verklaring, hopens de afscheiding van België en de zelfstandigheid der oude Vereenigde Nederlanden.

De toegezegde inlichtingen van den minister van buitenlandsche zaken werden uit dien hoofde met de meeste belangstelling te gemoet gezien, en het was alleen in de verwachting, dat dezelve voldoende zouden wezen, dat velen aan de voordragt bunnestemmen niet wilden voldoen.

De heer v. Dam van Isselt gaf te kennen, dat men op meerdere verbeteringen had mogen hopen. Hij duidde onderscheidene aangelegenheden aan, waaromtrent men met rest veranderingen mogt verlangen: als de zoo schadelijke bureaucratie bij vele ministerien, de gewoonte, om de militairen slechts volgens huane aanprijvelingen te bevorderen; de behandeling van een stemming over de staatsbegrooting, en bovenal het stilzwijgen omtrent de gewichtigste aangelegenheden van den staat. Het volk hetwelk zoo veel vertrouwen schonk, had recht, om meer vertrouwen te vragen. Omtrent den aard en de strekking der kostbare toehereinselen ten oorlog, tastte men in het duister rond; de toegezegde mededeelingen van den minister van buitenlandsche zaken hadden de behandeling der financiële wetten moeten voorafgaan; waren de verlangde inlichtingen nopens de beoefening der regering voor geene openbare behandeling vatbaar, dan konden dezelve in geheim comité gegeven worden; allereergst had men in de laatste dagen de grootste toegeeflijkheid aan het bestuur betoond, maar het gouvernement moest door die toegeeflijkheid, welke een natuurlijk gevolg der omstandigheden was, niet in eenen verderfelijken slaap gewiegd worden; de tijd zoude komen, waarop men rekenschap zoude vragen van vele zaken, die nu nog met eenen sluier bedekt werden gelaten, en waarop men instellingen zoude verlangen, overeenkomstig met onze behoeften en met den geest eener constitutie, de volksvertegenwoordigers moesten de overtuiging bekomen, dat na voleinden strijd, de natie in een gelukkig en zelfstandig land zal leven, waar de stem van het ware liberalismus door de roekeloze voorstanders van wilskeur en onbepaald gezag niet meer zal worden verdoofd; hij vrije en registreersche verkiesingen, bij een verantwoordelijk ministerie en bij vrije handel, zoude dan onze geëerbiedigde Koning heerschen over een klein maar rijk en gelukkig land en over een vreedzaam en wel te vreden volk.

De heer Op den Hoop verklaarde, dat de kamer door het voorschot, uit hoofde van den drang der omstandigheden, toe te staan, het recht verkreeg, om met kalme de begrootingswetten te onderzoeken, en van de regering omtrent alle aangelegenheden des riks opening te vragen. Hij merkte aan, dat de afval van België ons tot nog toe niets dan nadeel had berokkend, en dat het tijd werd, dat de getrouwe noord-nederlandsche natie de voordeelen genoot, welke uit de afscheiding konden voortspuiten, en een liberaal handelstelsel erlangde waardoor de welvaart des lands zoude bevorderd worden.

De heer Collat d'Escoury heeft openhartigheid van den kant der regering verlangd, en inzonderheid de noodzakelijkheid van eene eigene grondwet en eigene instellingen betoogd, opdat daar door de vrije handel mogt herleven.

De heer Donker Curtius deed opmerken, dat door het onderhavige middel de minvermogene klassen niet zouden gedrukt worden. Hij verklaarde voorts, dat, zoo men den staat wilde behouden, zeer aanmerkelijke bezuinigingen op de gebiedendste wijze gevorderd werden.

De heeren van Nagell, Luyben en Warin hebben zich tegen de voordragt verklaard. De eerstgenoemde beklagde zich, dat de regering geene inlichtingen nopens den toestand des riks gegeven had: — dat men den aanslag over 1830, in stede van die van 1831, tot maatschappij der belasting had genomen, en dat men tot eene gedwongene leening overging, alvorens door eene vrijwillige negotiatie in de behoefte der schatkist voorzien te hebben. — De laatste bedenking heeft ook de heer Luyben tot grond van zijne weigerende stem aangevoerd. (Wij zullen de redevoering van den heer Luyben in het geheel mededeelen.)

De heer Warin vond zich gehoopt tegen de wet te stemmen, omdat niet voldaan was geworden aan den wensch, om de zelfstandigheid der vereenigde Nederlanden openlijk in de wet aan te duiden, en de regering geene inlichting omtrent de afscheiding van België gegeven had. Hij vreesde, dat aan Zr. Ms. gegevene toestemming in die afscheiding misschien de voorwaarde verbonden mogt zijn, dat dezelve ook van den kant van België moest worden aangenomen, en verklaarde, dat hij de gevraagde geldmiddelen niet konde toestaan, zoo lang het niet duidelij

lij bleeken was, dat Noord-Nederland eene op zich zelve staande staat uitmaakte; daarna is de wet met 49 tegen 3 stemmen, die van de heeren Luyben, van Nagell en Warin, aangenomen.

Zitting van zaterdag 2 April.

Omstreeks twaalf ure wordt de vergaring geopend.

Er zijn 46 leden tegenwoordig.

De aantekeningen van het verhandelde in de vorige zitting worden gelezen en goedgekeurd.

Is ingekomen een vertoog, behelzende een ontwerp tot regeling van de geldelijke middelen van staat, door het uitgeven van papieren-geld, welk stuk, als voeteekend zijnde, ter zijde wordt gelegd.

De voorzitter geeft het woord aan den minister van buitenlandsche zaken, tot het doen van mededeelingen, van wege de regering.

Zijne excellentie houdt de navolgende redevoering:

EDELMOGENDE HEEREN!

In de afgelopen week heeft de minister van financien aan u edelmogende de geldelijke behoeften van 's riks schatkist opengelegd, en de middelen ter bestrijding derzelve voorgesteld.

Een aanmerkelijk gedeelte dier behoeften veroorzaakt wordende door het onderhoud onzer krijgsmagt, zoo vereischt hare volledige beoordeeling, dat men kennis drage van 's lands staatkundigen toestand in het algemeen, en meer bijzonder van de redenen, welke de uitgaven voor het leger, en voor de bezettingen onzer grensvestingen hebben geboden.

Ik zal trachten mij van den ten deze op mij rustenden pligt te kwijten, door ditgeen aan u edel mogende mede te deelen wat strekken kan, om de door mijnen geachten ambtgenoot aangeboden financiële wetten uit het oogpunt der buitenlandsche betrekkingen toe te lichten.

Ruim twee maanden geleden, nite ik in deze vergadering den wensch, dat de onderhandelingen te Londen niet eenen gunstigen uitslag mogten bekroond worden.

Deze wensch is niet onvervuld gebleven. In de 11 en 12 protokollen hunner conferentien, hebben de te Londen vereenigde gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot-Britannië, Pruisen en Rusland, met overleg van die des Konings, de twee hoofdpunten behandeld, die bij de bepaalde scheiding van Noord-Nederland en België moesten geregeld worden, de grensscheiding, en het aandeel door elk der beide landen in de staatschuld te dragen. De in die protokollen vermelde schikkingen omerent deze onderwerpen, bevonden zijnde te strooken met de billijkheid, en met de belangen van Noord-Nederland, zoo is de Koning toegetreden tot de annex A. van het protokol n°. 12, bevattende de conclusien der protokollen 11 en 12, en de grondslagen, bestemd om de scheiding van Noord-Nederland en België daar te stellen.

Ten gevolge dier toetreding mogt men vertrouwen, dat alles eerlang zou ten einde gebracht worden. Spoedig werden dezelve zijds de Commissarissen demarcateurs aan de conferentie van Londen kenbaar gemaakt, en Z. M. liet aldaar het verlangen betuigen, dat de Belgen huane door den voortgang der onderhandeling overtollig en doelloos geworden wapeningsmogten staken en verminderen, ten einde ook alhier de krijgstoerusting in evenredigheid zouden kunnen worden beperkt.

Tegen verwachting heeft men echter ondervonden, dat sedert 's Konings toetreding, de zaken, ondanks den gedurigen aandrang van hoogstdezelvs gevolmagtigden, niet gevorderd zijn, hebbende de afwisselende Belgische gezagvoerders geene gezindheid aan den dag gelegd, om tot eene schikking met Noord-Nederland mede te werken, zich tot hertoe onttrokken aan den inhoud der bovengedachte protokollen, en aan de grondslagen der annex A; en de conferentie van Londen op een wijze bejegend, welke, zelfs te midden van eenen gevoerden oorlog, strijden zoude met de gebruiken van het beschaafde Europa. Onze grenzen zijn bij voortdurend door Belgische henden verontrust gebleven, en aktus de rampen van den krijg, zonder eenig doel, op enkele grensbewoners overgebracht; en midien Maastricht deszelfs gemeenschap met andere oorden eenigermate geopend ziet, heeft zich nogtans de Belgische krijgsmagt in het Limburgsche nog niet volgens het overeengekomen terug getrokken uit alle de plaatsen, op den 21 november door haar onbezet geweest. Men is zelfs van de Belgische zijde nog verder gegaan. Lieden, aan wie de leiding der algemeene zaken in België was opgedragen, hebben onlangs openlijk en officieel van het voeren van oorlog tegen Noord-Nederland gesproken, en hij, die thans aldaar is aan het hoofd gesteld, heeft eene staatsregeling bezwoeren, welke inbreuk maakt op het grondgebied van Noord-Nederland, en vervolgens eene proclamatie uitgevaardigd, de ondubbelzinnigste kenteekenen dragende van wantrouwen voor al het te Londen verhandelde.

De staatsstukken, welke ik hiernevens ter inzage van u Edelmogenden overlegge, zullen den gang der dingen, waarvan ik de hoofdtrekken heb aangevoerd, meer in de bijzonderheden doen kennen. Zij strekken ten bewijze, dat Z. M. steeds eenuig eene afklopping, volgens de aangenomene grondslagen, begeerd heeft en blijft begeeren, en dat de omstandigheden, die deze

afdoening voor als nog belemmerd hebben, geenszins te wijten zijn aan enige verflauwing van hoogstedes verlangen, om door het tot stand brengen der uit hoofde der afscheiding van België noodzakelijk geworden schikkingen, de lasten te zien verminderen, welke Noord-Nederland bezwaren.

Intusschen is aan de regering geene andere keuze overgebleven; dan voor de verdediging der grenzen zoodanig te zorgen, dat de opstandelingen zelfs de hoop moesten laten varen van Noord-Nederland met eenig goed gevolg aan te randen. Halve maatregelen waren hiertoe ontoereikend, want men mocht niet verzuimen onze talrijke vestingen, en alle de punten onzer uitgestrekte grenslijn te beveiligen tegen de onregelmatige aanvallen dener nultzische menigte, nauwelijks door eenige overgeblevene maatschappelijke banden in hare haardsteden teruggehouden, en die, wanneer het haar gelukt ware op onzer bodem door te dringen, ons gevoeliger verliezen en opofferingen zou gekost hebben, dan die, waarop de vorming van een aanzienlijk leger, en de voorziening onzer vestingen zijn te staan gekomen. Daar heeft het den Koning getroffen, zich tot die keuze te moeten bepalen, en smartelijk heeft het hoogstedes gevoel aangedaan, het vaderland slechts te kunnen zien behouden door de ontrukking van een aanzienlijk gedeelte der bevolking aan dezelfde heerselijke betrekkingen, en door geldelijke opofferingen het ingezetenen; maar, zich te plaatsen op de hoogte der omstandigheden, behoorde steeds onder de eerste pligten der Vorsten.

Maar de Vorsten moet ik E. Edel Mogenden aankondigen, dat van nu af toe niet kan berekenen, hoe lang de bovenmatige inspanning van krachten, zwaar van onzer gewesten het grootsche voorbeeld oplettend, en die meer overvloedig met de vaderlandsche liefde, dan met de behoeften der Noord-Nederlanders, zal worden voortduren. Toeschesellen op de gezindheid der Regering aabkwam, om eenen oorlog te doen ontvlammen, of den vrede te hervestigen, was het den staatsman geoorloofd, die gezindheid toetsende, de gebeurtenissen voornit te zien. Dat lange tijdperk der geschiedenis is vervlogen. De geest van burgers en onderdanen in vele landen is een hoofdbestanddeel geworden der diplomatieke berekeningen, maar dezelve werking valt niet onder het bereik van vaste regelen. Ontbindingen van staatkundige maatschappijen behooren niet meer tot de zeldzame tooneelen, en bij de halve beschaving der wereld, genoegzaam gevorderd, om zich met alles te bemoeijen, en alles te berispen, maar niet genoeg om het lot van het menscheid te hervormen, vinden onruststokers alleenlijk eigene grootsheid en opklimming beoogende, en lieden door ijdele bespiegelingen weggesleept, kortzigtige volken gereed, om het bestaande, en trapsgewijze naar het meer volmaakte strevende, goeds af te werpen, tot verkrijging van eene plotselinge en hersenschijnlijke verbetering. Onder deze verschijnselen heerscht België, door weinigen misleid en overheerscht, eenen eersten rang. Dezelfs hageheijde nabuurschap onderwerpt Noord-Nederland aan de dure verplichting van aan zijne zuidelijke grenzen niet minder te waken tegen de driften eener woeste menigte, dan langs zijne westelijke stranden tegen den verbolgen Sleek. Even gelijk de elementen, bedaren echter ook de menscheijde hartstogten, vroeg of laat zien de bedrogen volken hante dwaling in; het nur kan dus niet meer verwijderd zijn, wanneer, met medewerking der mogendheden, wier gevolmagtigden zich ter conferentie van Londen vereenigd hebben, de scheiding van Noord-Nederland en België behoorlijk zal geregeld worden, en al kan de regering de toekomst niet gebieden, noch voorspellen, en al moet zij de toepassing harer staatkunde wijzigen naar de gebeurtenissen van den dag, nimmer zal zij zich laten afbrengen van haar onveranderlijk aangenomen grondbeginsel, de standvastige handhaving van de eer, van de onafhankelijkheid, van het grondgebied en van de handelen en geldelijke belangen van Noord-Nederland.

De Minister geeft, na het uitspreken dezer rede, dezelve met de daarin yermelde staatsstukken aan den Voorzitter over. Wordt besloten, de redevoering te doen drukken en ronddeelen.

De Voorzitter verklaart de openbare zitting opgeheven, en verandert dezelve in eene met gesloten deuren.

LUXEMBURG.

PUBLICATIE.

betreffende de, door den Koning, opzigtelyk den opstand, verleende Amnestie:

De luitenant-generaal, gouverneur-generaal van het groot-hertogdom Luxemburg.

Onderrigt, dat onderscheiden lieden twiifel koesteren omtrent den zin en de uitgestrektheid der amnestie, in de koninklijke proclamatie van den 19 februarij vervat, en alle onzekerheid te dien opzichte willoende doen ophouden, verklaart, krachtens speciaal daartoe verleende autorisatie van Z. M.

1°. Geen inwoner van het groot-hertogdom zal enige navraag hebben te lijden wegens zijne stemuitbrenging, politieke geschriften of denkwijze, zoo min als wegens enige politieke ambten of bedieningen, die hij onder het oproerig bestuur van België mocht hebben bekleed.

2°. De vergiffenis van Z. M. strekt zich insgelijks uit tot zoodanige onder-officieren en soldaten als hunne vaandels mochten hebben verlaten.

3°. Alle opdragt van ambten en bediening, door de onderscheiden provisionele besturen van België en het groot hertogdom Luxemburg gedaan, worden als niet geschied aangemerkt;

4°. De door Z. M. aangestelde ambtenaren en andere beambten, welke door het oproerig gouvernement uit hune posten ontzet zijn, zullen onmiddellijk in de uitoefening der functien, welke zij bekleeden, hersteld worden;

5°. Alle in het groot-hertogdom geboren ambtenaren en geëmployeerden, welke eenvoudig hunne ambts-verrigtingen onder het oproerig bestuur hebben blijven waarnemen, zonder dat er eenige verzwarende omstandigheden bij komen, zullen hunne posten behouden;

6°. De door den Koning benoemde beambten en andere ambtenaren van deszelfs gouvernement, die, tijdens den 1 oktober jl., in de stad Luxemburg met der woon gevestigd waren en hunne posten hebben verlaten, om in Belgischen dienst over te gaan, zullen als hun ontslag te hebben geaomen worden beschouwd;

7°. Alle ambtenaren, die zich schuldig mochten hebben gemaakt aan verkorting van publieke penningen of aan ontvreemding van stukken en documenten, tot eenig publiek eigendom behoorende, zullen in de amnestie niet begrepen zijn voor en al eer gezegd: voorwerpen ten volen te hebben terug bezorgd.

Ieder verstandig man zal zich, na dit bewijs der vaderlijke toegewendheid des Konings, hevljigen, om tot herstel der wettige orde mede te werken.

Gegeven te Luxemburg, den 25 Maart 1831.

De luitenant-generaal gouverneur-generaal des groot-hertogdoms.

B. hertog VAN SAKSEN-WEIMAR.

U I T R E K S E L

uit het afzonderlijk protocol der negenda zitting van de vergadering van het Duitsche bondgenootschap van den 17 en 18 maart 1831.

Luxemburg, den 18 maart 1831.

De luitenant-generaal, gouverneur-generaal van het groot-hertogdom Luxemburg,

Gezien het extract van het afzonderlijk protocol der 9 zitting van het duitche bondgenootschap en bijzonderlijk de navolgende bepalingen:

§ 2 Betrekkelyk de tegen de insurgenten in het groot-hertogdom Luxemburg en de tegen de Belgen te nemen maatregelen van verdediging is besloten:

1°. Dat er een leger-corps van 24,000 man, gereed, om te veld te trekken, ter beschikking zal worden gehouden, om de rust in het groot-hertogdom en het gezag van Z. M. den Koning der Nederlanden, groot-hertog, aldaar te herstellen.

Tot dien einde zijn bestemd het tiende legenkorps als mede de 2 afdeeling van het 9 korps. Dien ten gevolge zullen de gouvernemen ten, welke contingenten tot die leger-korpsen behooren, uitgenoodigd worden, om dezelve in zoodanige staat te houden, dat zij meiel zullen kunnen worden gemaakt, zoodra het bevel, om op marsch te gaan, hun zal zijn toegekomen.

Frankfort, den 22 maart 1831.

Van wege de presidiale kanselary van het bondgenootschap.

L. S. (Get.) Baron von HARDEL, *discoteur van opgemelde kanselary.*

Overwegende, dat er, door het duitche bondgenootschap, maatregelen genomen zijn, om de onverwijde uitvoering van deze beschikkingen en andere van hetzelfde protocol, welke tot aanvulling van dezelve strekken, te verzekeren;

Overwegende, dat er gelijksortige maatregelen door het gouvernement van Z. M. den Koning der Nederlanden, groot-hertog van Luxemburg, zijn genomen;

Overwegende, dat, indien, naar luid der statuten van het bondgenootschap, de kosten van executie ten laste van het groot-hertogdom komen, het van belang voor de ingezetenen is, dat zij daarvan op nieuw verwittigd worden, omdat zij zich spoeden, om onder de gehoorzaamheid van den Koning, groot-hertog, terug te keeren, als zijnde zulks het eenige middel, om een dergelyk bezwaar te ontgaan, ten minsten om er een groot gedeelte van te vermijden;

De commissie van het groot-hertoglijk gouvernement gehoord,

B E S L U I T.

Art. 1. De hierboven vermelde bepalingen van het protocol der duitche bondsvergadering van den 17 en 18 dezer zullen, met en behoudens de tegenwoordige publicatie, afgekondigd en alomts aangeplakt en bovendien in het administratief memoriaal geplaatst worden.

Art. 2. En opdat het getal nationa lewansmiddelen en fourage, welke aan het bevestigingskorps zullen moeten worden geleyerd, nauwkeurig zal kunnen worden bepaald, zullen de speculanten, welke de leverantie daarvan zouden willen op zich nemen, informatie ten dien aanzien aan het hotel van het gouvernement-

generaal kunnen bekomen en hunne aanbiedingen daarnaar inzenden. Gegeven te Luxemburg, ten dage, maande en jare als boven.

B: hertog van SAXEN-WEIMAR.

HERTOGENBOSCH, 5 April.

De eerste kamer heeft het ontwerp van wet omtrent een voorschot bij anticipatie aangenomen.

In den ochtend van den 29 maart hebben zich 160 belgische soldaten, door hunne officieren geleid, met trommen en vaandel, in het noord-brabandsche dorp Groot-Zundert vertoond. Zij hebben echter slechts kort aldaar vertoefd, en waren toen een van Rijshergen afgezonden piket ruitery en voetvolk te Groot-Zundert aankwam, reeds weder vertrokken.

Even zoo alst Brussel, Gent en Luik hebben ook te Antwerpen nieuwe onlusten plaats gehad. Op den 30 maart zijn de huizen van den gewezen burgemeester, den heer *Caters*, *Dubois*, voormalig majoor der schutterij; de *Maort*, gewezen lid der tweede kamer; *Garband*, ex-kolopel der burgerwacht, en de *Cock*, door het volk aangevallen de glazen ingesmeten, de muren vernield en godeltelijk geplunderd. Bij de uitgevers van het *Journal de Anvers* en het *Journal de Commerce* zijn de glazen ingeslagen en de vensters vernield; wij zullen in ons volgende nummer, uithoofds van plaatsgebtek, hierop terugkomen.

De *Staats-Courant* deelt het navolgende mede: Wij vinden ons in staat gesteld, om, ropens de ramp, die de vesting Bergen op Zoom getroffen heeft, de volgende bij de hooge regering ontvangene berigten, mede te deelen:

Bergen op Zoom, den 29 maart 1834.

Ik heb de eer aan uwe koninklijke hoogheid kennis te geven, dat, ruim een uur geleden, zijnde ongeveer half een uur, dezen middag, de sortie *Stoelmat*, gaande naar het voorwerk van dien naam, en door de artillerie tot laboratorium gebruikt wordende, in de lucht is gesprongen, door welk ongelukkig toeval zeer veel schade aan gebouwen veroorzaakt is, en een aantal personen, zoo burgers als militairen, zijn gedood en gekwetst geworden, waaromtrent ik de eer zal hebben, de bepaalde opgaven, bij nader rapport aan uwe koninklijke hoogheid kenbaar te maken, terwijl ik, hoegadenselven, inmiddels de verzekering kan geven, dat de vestingwerken, bij de uitbarsting, geen deel hebben geleden.

Tot op dit oogenblik, zijn in de ziekenzaal aangebragt 13 dooden, 10 zwaar en 35 ligtgewonden, wordende er ieder oogenblik nog opgegeven en aangevoerd.

De generaal-majoor, opperbevelhebber der vesting, baron P. van DER CAPELLEN.

Aan Z. K. H. prins Frederik der Nederlanden, admiraal en kolonel-generaal, te Brada.

Bergen op Zoom, den 30 maart 1834.

Ik heb de eer uwe excellentie hieraevens te doen gewarpen, kopie der missive, gisteren per ordonnance, aan Z. K. H. prins Frederik gezonden, en ik kan, als uwer verzoeg van dit rapport, uwe excellentie informeren, dat men den gisterenmiddag en heden nacht is blijven graven, ten einde de mogelijk nog onder de puinen begraven menschen te redden, doch, thans, tot eene groote dispt gekomen, zou het gevaarlijk zijn, verder door te werken, zoo als blijkt uit de nevensgaande kopij van het rapport van den majoor eerste-klasse ingenieur, en heb ik dan ook bevolen, dat verder uitgraven te slaken, op de genie gelast, dadelijk een aanvang te maken, met den grond boven het staande gebleven gedeelte der gewelven van de poterne *Stoelmat* weg te nemen, en dat metselwerk, hetwelk zwaar gescheurd en onaf stakken loshangt, af te breken.

Hiernevens heb ik almede de eer aan uwe exo., betrekkelijk omt uwer, over te leggen, afschrift van het rapport van den luitenant-kolonel, kommandant der artillerie in de vesting.

Ik heb den auditeur-militair bij den temporairen krygsraad alhier gelast, onverwilt een onderzoek, aangaande het voorgevallene te beginnen, ten einde, zoo mogelijk, de oorzaken daarvan op te sporen, zijnde twee kanoniers, genaamd *Kruit* en *van der Hende*, welke bij de werklieden behooren, geard, en door welke ik hoop eenige inlichtingen te zullen bekomen.

De gebouwen en huizen in de stad, hebben op vele plaatsen veel geleden, en wel vooral in de Lieve-Vrouw- en balandende straten, ook nabij de gevangen-poort, en het begin der haven, alwaar de meeste dakpannen, ramen en vensters vernield zijn; en zijn vele kleine huizen aan den wal kant een puinhoop geworden.

De voorraad van het approvisionnement van levensmiddelen heeft bij dit ongeval niet geleden.

De opgave der daarbij omgekomen en gekwetste burgerpersonen vermelden op het oogenblik het navolgende 3 dooden, 12 zwaar en 15 ligt gewonden, doch in den loop van dezes dag worden haarkwetsen opgegeven en aangevoerd.

Van de militairen zijn thans in de ziekenzaal, in het geheel

aangebragt 15 dooden, 11 zwaar en 35 ligt gewonden, bevindende zich onder de zwaar gekwetsten de eerste luitenant *Pluim*, der mobile schutterij van Overijssel, welke, voor zijne compagnie onder de wapenen staande, door steenen gewond is; doch zijn nog eenige militairen vermist.

De generaal-majoor, opperbevelhebber der vesting, baron P. van DER CAPELLEN.

Aan uwe excellentie den heere directeur-generaal van oorlog, te 's Gravenhage.

Bergen op Zoom, den 30 maart 1834.

Ik bevind mij in de hoogstonaangename verplichting, u hoogedel gestreng rapport te moeten maken, dat gisteren, omtrent 12 1/4 uur, de sortie *Stoelmat*, welke tot laboratorium wordt gebruikt, is gesprongen, waardoor, wel is waar, aan de vestingwerken in het geheel geene schade, maar veel aan de huizen der vesting is toegebracht.

In dezeive was de sergeant-majoor vuurwerker met 3 sergeanten, 3 korporals en 23 man bezig, om ernst vuurwerken te vervaardigen, en wel in den kruidkelder links, met pijpjes en zanders, en in de sortie zeive, met het slaan van huizen, terwijl zich in de helder rechts, vervaardigde ernstvuurwerken alsmede omtrent 500 patroonen met opgeklost kogels bevonden, voor kanon a 6 pond bestemd, dewelke in de voorwagens en kaissons zonden worden gepakt; daar vier voor wagens geheelijk daarmedereeds waren gepakt, en zich voor het lokaal bevonden.

De oorzaak dezes ongeluks is nog niet met zekerheid bekend; maar waarschijnlijk is, bij het slaan der huizen, vuur ontstaan, hetwelk zich aan de andere lokalen heeft medegedeeld; hierbij is de vuurwerker, 1 sergeanten, 1 korporals en 15 ditioniers gebleven, terwijl de anderen, de een min, de andere meer zwaar gekwetst zijn. Zallende ik de eer hebben uader berigten zoo van verhooren als omstandigheden, uit te brengen, wordende dezeive zullen zijn ingewonnen.

De kommandant der artillerie in de vesting, luitenant-kolonel, van WINTER.

Aan den heere generaal-majoor, opperbevelhebber in de vesting Bergen op Zoom.

Dit oogenblik berigt van den generaal-majoor van der Capellen, opperbevelhebber der vesting Bergen op Zoom, van den 30 maart, blijkt, dat volgens de op dien dag ingekomen opgaven, bij de ramp, die de vesting getroffen heeft, 13 omgekomen, 10 zwaar en 35 lichtgewonden, en 100 wonden hebben bekomen. De bezetting leit, 15 dooden en 10 zwaar gekwetsten, waaronder de overijsselsche luitenant *Pluim*, en omtrent 30 ligt gekwetsten. De generaal-majoor roept er bij, dat men zich over het betrekkelijk gering aantal slagtoffers van deze ramp moet verwonderen, als men bedenkt dat de utrechtse schutterij, tijdens het springen van het kruidhuis, in de zijde van Vrouwenstraat hieen was, om wapenoefeningen te gaan houden. Hij roept het te dezer gelegenheid, zoo wel door de bezetting als de ingezetenen, gehouden gedrag ten hoogste.

De *Brabantse Courant* van zondag den 3 april, geeft eenen pessimistiven staat op van de manschappen, die door de uitbarsting in het kruidmagazijn te Bergen op Zoom op den 29 maart zijn overleden of gewond zijn geworden; van de 87 personen daarin voorkomende en behoorende tot zuidhollandsche, utrechtse en overijsselsche schutterijen, alsmede tot de 10 afdelingen rezerf bataillon, zonden er slechts 3 dooden zijn namenlijk de schutters *Koop* en *Garband*, en de fuscher *P. van Genten* van de 10 afdeling; het blijkt alzoo dat dezes opgave fantaf is.

BRUNSBRIJS DER EFFECTEN.

AMSTERDAM den 2 April.

FRANZ. Werkel. Schuld.	38 1/4 à 39	39 1/4
— Ditgestelde dito	à	
— Kansbiljetten	14 1/4 à 15 1/4	15 1/2
— Dito kleine a f 100	96	96 1/2
— Dito, dito a " 50	à	
— Amortisatie Syndikaat	71 1/4 à 73 1/4	73
— Dito, dito	60 1/4 à 64	68 1/2
— Domein-Lesrente	49 1/4 à 50 1/4	50 1/2
— Nl. bank. met bijbet. v.	à	
— Handel-Maatschappij	à	
FRANKRIJK. Ins. op het gr. boek	49 1/4 à 50 1/4	50
— Certifikaten van dito	à	
— Bij Hops en C.	88 1/4 à 89 1/4	89
— Bij dezelfde 1828 en 29	88 1/4 à 89 1/4	89
— Cert. van insch. gr. boek	39 1/4 à 40 1/4	39 1/2
— Dezelfde de Amsterdam	38 1/4 à 39 1/4	
— gaconsolideerde	75 1/4 à 76 1/4	75 1/2